

E D E B İ Y A T / Ş İ İ R

Yaprak Öz

Kendime Leyla

sonbahar kitap kulübü

Mevsim: Çiçek yaprağı dökümü.
Yaz kahvesi kapanmış.
Kuğu havuzu boş.
Gökyüzü bulutlardan dantel yaka.
Son gülün yanakları al kırmızı.
Daha kurşunî bir martı sürüsü.

Sıcak kediyi bağrına bas.
Eski bir kitabı koynuna al.
Kalbindeki pençe izini
severek uyuya kal.

Adaçayı içme zamanı.
Sarı yapraklar savuruyor
gönlü zengin bir rüzgâr.
Gelincik tarlalarında yürüyüş için
diktiğin giysiyi yıka
ve kaldır lavantayla.
Şimdi pencereye gölgesi vuran
çıplak dallı ağacın mevsimidir.
Şimdi ilkbaharı beklerken
çiçek rüyaları görme vaktidir.

Avunç bul omzuna aldığın hırkayla,
bileğine sardığın sıcak kuyruğuyla kedinin.
Uyu sarılarak kalın bir kitaba.

Güneş: Eski bir göçmen.
Apansız yağmur.
Denizaşırı fırtına.
Kalbinden diğer kalplere kur bir ahşap köprü.
Geçmez ki bu mevsim dostsuz.
Şemsiyeni uzatabilirsin bir yabancıya mesela.

Sonbahar Kitap Kulübü üyesine öğüt:
Buzkıran gibi gir kışa.
Bas bağrına fâni dünyayı.
Kitap, kedi ve uykuyla koynunda.

sevgili günlük

Sevgili Günlük,
kar ııltısı var içimde,
oysa bahar geldi,
temizlik yapmalı:
Cama arpan kuşlar,
tüm ku lleri
toplanmalı.

Islak am kokusu yükselirken boazımdan dışarı
hissetmek istiyorum yaadığımı.

Geçip gidiyor mor alacakaranlık,
adını bilmediğim bir iek
açılıp kapanıyor kalbimde uçuk saık,
Çocuklukta kalma hayallerim var hl,
bana göre deęil böylesi sessizlik:
Ben, neşeli sığ dere.

Sevgili Günlük,
hayat çay fincanını uzatıyor bana,
gl rengi bir gökyüzü boyuyor,
vakit yok bir Őeyleri açıklamaya,
yaamalıyım delicesine bir hızla.

Kalbimdeki ıstırap
son buldu nihayet, ansızın özgürüm bir acıdan,
Şimdi Tüneli çağırıyor beni,
çölde develerle gezen rahibeleri
uzaktan izlediğim rüyadan.

Tek dileğim,
bir çiçek yaprağının yumuşaklığında
uyanmak bahara,
gün görmemiş tutkular,
güneşin öptüğü saçlarla.

Sevgili Günlük,
yüz bininci kez başlıyorum yeniden
yaşamaya.